

ΛΑΚΩΝΙΑ

Η ανασκαφική δραστηριότητα της Εφορείας επικεντρώθηκε στις σωστικές ανασκαφές σε πολλές περιοχές της Λακωνίας, που έφεραν στο φως σημαντικά ευρήματα όλων των εποχών. Μεγαλύτερος αριθμός σωστικών ανασκαφών διενεργήθηκε στην περιοχή της Σπάρτης και στις γειτονικές της περιοχές Μαγούλα, Αμύκλες, Πολύδενδρο. Μεγάλο ανασκαφικό έργο έχει επίσης γίνει στο Γύθειο ενώ σε άλλες περιοχές η ανασκαφική έρευνα έχει αποκαλύψει κυρίως τάφους. Το σημαντικότερο εύρημα των τελευταίων χρόνων είναι η αποκάλυψη του μυκηναϊκού ανακτόρου στο λόφο του Αγίου Βασιλείου Ξηροκαμπίου.

Σπάρτη

Οι σωστικές ανασκαφές της τελευταίας δεκαετίας στην περιοχή της σύγχρονης Σπάρτης έδειξαν την ύπαρξη οικισμού της πρωτοελλαδικής εποχής στο νοτιοδυτικό άκρο της σύγχρονης πόλης και στη γειτονική περιοχή της Αγίας Ειρήνης, κοντά στις όχθες του σημερινού ρέματος της Μαγουλίτσας. Στα οικοπέδα Λαφογιάννη, Μαυρίδη - Κάτσαρη, Δημητρακόπουλου - Ζαχαριάδη, Σώκου - Κουτάκου κ.α αποκάλυφθηκαν στρώματα πλούσια σε πρωτοελλαδική κεραμική καθώς και λίγα λείψανα κτηρίων της ίδιας εποχής κάτω από

τα οικοδομικά κατάλοιπα των ελληνιστικών και ρωμαϊκών χρόνων. Τα ιδιαίτερα σημαντικά ευρήματα κατέδειξαν ότι η κατοίκηση της Σπάρτης ξεκίνησε ήδη από τα μέσα περίπου της 3ης χιλιετίας π.Χ. και την ύπαρξη ενός ιδιαίτερα πυκνού συστήματος κατοίκησης στην κοιλάδα του Ευρώτα κατά τα πρωτοελλαδικά χρόνια.

Σε ιδιοκτησία που βρίσκεται δίπλα στον επονομαζόμενο «βωμό του Ψυχικού», στο νοτιο-ανατολικό άκρο της πόλης, πολύ κοντά στην παλαιά δυτική όχθη του Ευρώτα, ανεσκάφη τάφος της εποχής του ταφικού κύκλου Β΄ καθώς και ταφές των μεσοελλαδικών χρόνων. Ο τάφος εντάσσεται στον τύπο των κτιστών θαλαμοειδών τάφων ορθογώνιας κάτοψης και είχε πλευρική είσοδο. Τα τοιχώματά του είχαν κτιστεί κατά τον εκφορικό τρόπο δόμησης και στο εσωτερικό του αποκαλύφθηκαν ανακομιδές οστών και κτερισμάτων, κυρίως αγγεία, ψήφοι από ημιπολύτιμους λίθους και κατεργασμένα χαύλια από την επένδυση οδοντόφρακτου κράνους (εικ. 1), ένδειξη ότι ο τάφος ανήκε στα μέλη μιας ηγεμονικής ή ανώτερης τάξης οικογένειας. Η αποκάλυψη του τάφου στη Σπάρτη άρχισε να αλλάζει την εικόνα της μυκηναϊκής Λακωνίας.

Οι σωστικές ανασκαφές έφεραν επίσης στο φως σημαντικά στοιχεία για τη Σπάρτη των ιστορικών χρόνων. Στρώματα πλούσια σε κεραμική των πρωτογεωμετρικών, γεωμετρικών, αρχαϊκών και κλασικών χρόνων, αρχιτεκτονικά λείψανα και σημαντικός αριθμός τάφων των αντίστοιχων περιόδων αποκαλύφθηκαν σε πολλά σημεία της σύγχρονης πόλης και κυρίως στην περιοχή της αρχαίας κώμης των Λιμνών και στην περιοχή νότια του λόφου της «ακρόπολης». Η θέση κάποιων ιερών των αρχαϊκών και κλασικών χρόνων ανιχνεύθηκε επίσης από τα ευρήματα των αποθετών, που ανασκάφηκαν σε διάφορα σημεία της πόλης.

Εικ. 1. Σπάρτη, τα κατεργασμένα χαύλια από την επένδυση του κράνους του κτιστού τάφου της εποχής των λακκοειδών τάφων.

Εικ. 2. Σπάρτη. Γενική άποψη της ανασκαφής στα οικόπεδα Παναγάκη, Μάρκου και Κουρκούλη.

Εικ. 3. Σπάρτη. Ψηφιδωτό δάπεδο στο οικόπεδο Κάτσαρη.

Τα ευρήματα της ελληνιστικής περιόδου είναι πυκνότερα. Σημαντικότερα είναι τα ευρήματα στην περιοχή της αρχαίας κώμης των Λιμνών, όπου βόρεια του ιερού της Αρτέμιδος Ορθείας ήλθε στο φως τμήμα του ελληνιστικού τείχους της Σπάρτης με δύο τετράπλευρους πύργους καθώς και στην περιοχή νότια του λόφου της ακρόπολης. Εκεί στο οικόπεδο Γεωργαντά - Πετράκου αποκαλύφθηκε πλήρως κτήριο, ορθογώνιας περίπου κάτοψης με ενδιάμεσα χωρίσματα.

Περισσότερα και πιο εντυπωσιακά είναι τα ευρήματα της ρωμαϊκής εποχής. Ο μεγάλος αριθμός των σωστικών ανασκαφών της τελευταίας δεκαετίας έχει αποκαλύψει τμήματα πολυτελών οικιών με ψηφοθετημένα δάπεδα, λουτρικά κτίσματα, εργαστήρια, τμήματα δρόμων και τμήματα του εντυπωσιακού σε πολλές περιπτώσεις υδρευτικού και αποχετευτικού συστήματος.

Στο οικόπεδο **Παναγάκη** και στα όμορα οικόπεδα **Μάρκου** και **Κουρκούλη**, ήλθε στο φως τμήμα μεγάλης πολυτελούς οικίας (*villa urbana*) των ρωμαϊκών χρόνων και αποθέτες ιερού (εικ. 2). Από την οικία σώζονται επτά δωμάτια και τμήμα του εσωτερικού κήπου με στοά προς την οποία ανοίγονταν αυτά. Ορισμένα από τα δωμάτια ήταν διακοσμημένα με τοιχογραφίες, όλα όμως είχαν ψηφοθετημένα δάπεδα, που χρονολογούνται στο β' μισό του 3ου αι. μ.Χ. και κοσμούνται με πρωτότυπες για τα σπαρτιατικά αλλά και τα ελληνικά δεδομένα γεωμετρικές συνθέσεις και εικονιστικές παραστάσεις. Μοναδική παραμένει η παράσταση του θριάμβου του Διονύσου μεταξύ Μαινάδας, νηοποιού και συμβόλων της μυστηριακής λατρείας του θεού στο τρικλίνιο της οικίας.

Σε αποθέτες, κάτω από τους χώρους της ρωμαϊκής οικίας, βρέθηκαν πήλινες γυναικείες προτομές, εύρημα σπάνιο στη Σπάρτη, που

μάλλον ανήκαν σε ένα είδος «ακρολίθων» με το κατώτερο τμήμα από φθαρτό υλικό, πήλινα ειδώλια κουροτρόφων, συμποσιαστών, ιστάμενων γυμνών ή ενδεδυμένων ανδρικών και γυναικείων μορφών, ειδώλια Αρτέμιδος στον τύπο της Κυνηγέτιδος, μερικά από τα οποία φέρουν την υπογραφή του κοροπλάστη, μικκύλα αγγεία. Τα ευρήματα, απεικονίζοντας διαφορετικές ιδιότητες της Άρτεμης, οδηγούν στο συμπέρασμα ύπαρξης ιερού της θεάς στην περιοχή με χρήση από τα αρχαϊκά μέχρι τα πρώιμα ρωμαϊκά χρόνια.

Τμήμα άλλης πολυτελούς οικίας αποκαλύφθηκε στο οικόπεδο **Κάτσαρη** (εικ. 3). Εδώ τα δωμάτια διατάσσονται γύρω από μεγάλο αίθριο. Τόσο το αίθριο όσο και τα δωμάτια είχαν ψηφοθετημένα δάπεδα κοσμημένα με γεωμετρικά ή εικονιστικά θέματα (Μέδουσα, ερωτιδείς που ιππεύουν δελφίνια). Ενδιαφέρον στοιχείο αποτελεί η για μεγάλο χρονικό διάστημα χρήση των ψηφιδωτών δαπέδων είτε με συνεχείς επισκευές είτε με την ένταξη τμημάτων παλαιότερων ψηφιδωτών σε ανακατασκευές ή επεκτάσεις άλλων δωματίων. Σημαντική για την τοπογραφία της Σπάρτης των ρωμαϊκών χρόνων είναι και η αποκάλυψη τμημάτων δύο οργανωμένων νεκροταφείων στα όρια της ρωμαϊκής πόλης. Μεγάλα τμήματα του βόρειου νεκροταφείου αποκαλύφθηκαν κατά τη διαπλάτυνση της οδού Σπάρτης - Καραβά, παρά την πορεία της αρχαίας οδού προς την βόρεια Λακωνία και Αρκαδία, στη δυτική όχθη του Ευρώτα. Ερευνήθηκε μεγάλος αριθμός τάφων και υπέργεια ταφικά οικοδομήματα των ρωμαϊκών χρόνων στον τύπο του ναϊσκού (εικ. 4). Ιδιάζον χαρακτηριστικό αποτελεί η ύπαρξη κλίμακας σε ένα από τα δύο ταφικά κτίσματα, η οποία από τον προθάλαμο οδηγούσε στον κυρίως ταφικό θάλαμο, στο δάπεδο του οποίου αποκαλύφθηκαν κτιστές θήκες.

Εικ. 4. Σπάρτη. Υπέργεια ταφικά οικοδομήματα του βόρειου νεκροταφείου.

Εικ. 5. Σπάρτη. Γενική άποψη τμήματος του νοτιοδυτικού νεκροταφείου.

Εικ. 6. Σπάρτη, Πολύδενδρο (Κόζι). Μικρός θολωτός τάφος (διαμ. 3,5 μ.) της υστεροελλαδικής II-III A περιόδου.

Το δεύτερο νεκροταφείο αποκαλύφθηκε στο νοτιοδυτικό άκρο της σύγχρονης πόλης κατά τις σωστικές ανασκαφές των οικοπέδων Μαυρίδη - Κάτσαρη, Δημητρακόπουλου - Ζαχαριάδη και στο σκάμμα της ΔΕΥΑ Σπάρτης στην οδό Βυζαντίου (εικ. 5). Είχε οργανωθεί σε δύο τομείς, εκατέρωθεν οδού διαμορφωμένης πάνω στο κροκαλοπαγές πέτρωμα της περιοχής. Ήλθαν στο φως περισσότεροι από 700 τάφοι: απλοί λάκκοι, κτιστοί κιβωτιόσχημοι, εγχυτρισμοί βρεφών ή νηπίων και υπέργεια ταφικά κτίσματα. Οι τάφοι είχαν διανοιχθεί ή οικοδομηθεί πάνω στο κροκαλοπαγές πέτρωμα της περιοχής, ενώ πληθώρα επάλληλων τάφων, η πλειονότητα των οποίων ήταν κεραμοσκεπείς, απλοί λάκκοι ή εγχυ-

τρισμοί ερευνήθηκαν στο βόρειο τμήμα του νεκροταφείου, εντός της παλαιότερης κοίτης του παρακείμενου ρέματος της Μαγουλίτσας. Το νεκροταφείο χρησιμοποιήθηκε για μακρά χρονική περίοδο από τα ύστερα ελληνιστικά χρόνια μέχρι τον 5ο αι. μ.Χ., αλλά η πλειονότητα των τάφων χρονολογείται στο 2ο και 3ο αι. μ.Χ., όπως διαπιστώνεται από τα κτερίσματα.

Τάφοι ερευνήθηκαν ακόμα στην περιοχή των Λιμνών, στο βορειοανατολικό άκρο της σύγχρονης πόλης καθώς και σε διάφορα σημεία της πόλης ανάμεσα στα οικιστικά κατάλοιπα. Ενδιαφέρον παρουσιάζει στην περιοχή των Λιμνών η αποκάλυψη στο οικόπεδο Σωτηρίου ενός τάφου των ρωμαϊκών χρόνων, στον οποίο είχε ενταφιασθεί ιατρός όπως συμπεραίνεται από το σύνολο των ιατρικών εργαλείων, που αποκαλύφθηκε στο εσωτερικό του.

Στο **Πολύδενδρο** της Σπάρτης εντοπίσθηκε μυκηναϊκό νεκροταφείο θολωτών και κτιστών κιβωτιόσχημων τάφων (εικ. 6).

Άγιος Βασίλειος

Η μυκηναϊκή εγκατάσταση

Το 2008, η ανεύρεση για πρώτη φορά στη Λακωνία ενεπίγραφης πλίνθινης πινακίδας σε Γραμμική Γραφή Β' έστρεψε το ενδιαφέρον των αρχαιολόγων της Εφορείας στον αρχαιολογικό χώρο του Αγίου Βασιλείου Ξεροκαμπίου, μια χαμηλή λοφοσειρά στο νοτιοδυτικό τμήμα της πεδιάδας της Σπάρτης, σε απόσταση περίπου 12 χλμ. από την πόλη. Ο χώρος αυτός, αν και κρυγμένος από τη δεκαετία του 1960, δεν είχε μέχρι τότε ερευνηθεί ανασκαφικά. Η γεωφυσική διασκόπηση που έγινε στον κεντρικό λόφο έδειξε οικοδομήματα σε έκταση περίπου 25 στρεμμάτων, ενώ η συνολική έκταση της μυκηναϊκής εγκατάστασης εκτιμάται ότι θα υπερέβαινε τα 200 στρέμματα. Η θέση δεσπόζει

στο νοτιοδυτικό τμήμα της πεδιάδας της Σπάρτης και έχει οπτική επαφή με τις μυκηναϊκές θέσεις στο Παλαιοπύργι, το Αμυκλαίο και το Μενελαίο. Η σωστική έρευνα του 2008 και 2009 έφερε στο φως τέσσερις ακόμη πινακίδες Γραμμικής Γραφής Β', η παρουσία των οποίων δηλώνει την ύπαρξη αρχείου, παραπέμπει σε διοικητικές λειτουργίες και προσδίδει στην μυκηναϊκή εγκατάσταση του Αγίου Βασιλείου χαρακτηριστικά διοικητικού - ανακτορικού κέντρου. Τα κείμενα αναφέρονται σε μεγάλο αριθμό όπλων (τουλάχιστον 500 εγχειρίδια ή κοντά ξίφη), υφαντά υφάσματα, πιθανόν ένα κύριο όνομα και πρώτες ύλες για την παρασκευή αρωμάτων (εικ. 7). Από το 2010, η ανασκαφή συνεχίζεται ως συστηματική υπό την αιγίδα της Εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας, τη διεύθυνση της τ. διευθύντριας της Ε' Εφορείας Αδαμαντίας Βασιλογάμβρου και χρηματοδότηση από το Institute for Aegean Prehistory (INSTAP).

Η εγκατάσταση ξεκίνησε κατά τους χρόνους της μετάβασης από τη μεσοελλαδική στην υστεροελλαδική εποχή, όπου χρονολογείται νεκροταφείο κτιστών κιβωτιόσχημων τάφων που ήλθε στο φως στην κορυφή του λόφου. Νότια από αυτό βρίσκεται το Κτήριο Α, ένα μεγάλο οικοδόμημα με τουλάχιστον επτά δωμάτια που καταστράφηκε από πυρκαϊά, χάρη στην οποία διατηρήθηκαν τμήματα των εσωτερικών τοίχων του από ωμοπλίνθους. Η κατασκευή του ανάγεται στην υστεροελλαδική Ι-II περίοδο, ενώ η χρήση του συνε-

Εικ. 7. Άγιος Βασίλειος Ξηροκαμπίου. Πήλινη πινακίδα Γραμμικής Γραφής Β' (AV Rb 1) στην οποία αναφέρεται μεγάλος αριθμός (τουλάχιστον 500) όπλων. Διακρίνεται καθαρά η λέξη *e-ri-zo-ta*, η οποία είναι δυνατό να αναφέρεται είτε σε όπλα (εγχειρίδια ή κοντά ξίφη), είτε σε σχετικά με αυτά αντικείμενα, όπως οι κολεοί (θήκες).

Εικ. 8. Άγιος Βασίλειος Ξηροκαμπίου. Δεκαεπτά χάλκινα ξίφη, όπως βρέθηκαν στο Κτήριο Α. Ακόμη, ένα κοντό εγχειρίδιο, χάλκινες και λίθινες αιχμές βελών και ένα χάλκινο κωνικό σκεύος άγνωστης χρήσης.

Εικ. 9. Άγιος Βασίλειος Ξηροκαμπίου. Στο δωμάτιο του συμποσίου του Κτηρίου Α, μέσα σε πυκνό στρώμα από καμένα οστά ζώων, βρέθηκαν δύο μεγάλα χάλκινα αγγεία, που πιθανόν περιείχαν κρασί. Μαζί με αυτά πήλινα αγγεία σερβιρίσματος και πόσης (αρύταινα και κύλικες).

χίστηκε κατά την υστεροελλαδική ΙΙΙΑ, στην οποία χρονολογείται η καταστροφή του. Παρά την καταστροφή και τις μεταγενέστερες επεμβάσεις που έχει υποστεί, είναι σαφές ότι πρόκειται για ένα σημαντικό κτήριο. Σε ένα από τα δωμάτιά του βρέθηκαν συγκεντρωμένα 17 χάλκινα ξίφη, πιθανόν τοποθετημένα μέσα σε κιβώτιο από οργανικό υλικό (εικ. 8). Στο διπλανό προς Β. δωμάτιο βρέθηκε πιθάρι με απανθρακωμένους σπόρους κριθαριού, ενώ στο μεγαλύτερο, νότιο δωμάτιο είχαν απομείνει πολλά σημαντικά και πολύτιμα ευρήματα, όπως λαιμός λίθινου τελετουργικού αγγείου με διπλό χείλος, τροχήλατο ειδώλιο ταύρου, κεφαλάκι μικρού ειδωλίου από ελεφαντόδοντο, αιγυπτιακός σκαραβαίος, μικρά χρυσά ελάσματα κ.ά. Σε μια γωνία του ίδιου δωματίου, σε χαμηλότερο επίπεδο, βρέθηκαν υπολείμματα συμποσίου (εικ. 9).

Το Κτήριο Β, σε μικρή απόσταση ανατολικά του Κτηρίου Α, αποτελείται από πολλά δωμάτια διαφόρων διαστάσεων, τα οποία αναπτύσσονται διαδοχικά κατά τους δύο άξονές του. Από το μικρό τμήμα του που έχει ανασκαφεί προέκυψε μεγάλη ποσότητα κεραμικής της υστεροελλαδικής ΙΙΙΑ και χαρακτηριστικά θραύσματα τοιχογραφιών (εικ. 10-11). Μεγάλη ποσότητα θραυσμάτων από μυκηναϊκές τοιχογραφίες με χαρακτηριστικά θέματα (φερωτοί γρύπες, ζώα, φυτικά κοσμήματα, «βραχώδες τοπίο», σπείρες, οδοντωτό) έφεραν στο φως οι διερευνητικές τομές δυτικά των κτηρίων, κοντά στο μικρό διάσελο που συνδέει τον κυρίως λόφο με τον επόμενο προς τα

Εικ. 10-11. Άγιος Βασίλειος Ξηροκαμπίου. Θραύσματα από μικρής κλίμακας εικονιστικές τοιχογραφίες από το Κτήριο Β. α. Γυναικεία μορφή στο εσωτερικό οικοδομήματος, από όπου πιθανόν παρακολουθεί κάποια δρώμενα. β. Κνήμες με περικνημίδες μυκηναίου στρατιώτη.

Εικ. 12. Ανθοχώρι. Θραύσματα από πηγανόσχημα σκεύη ή καλύμματα πυξίδων από την ανασκαφή πρωτοελλαδικών κτισμάτων στο οικόπεδο Κατσουλάκου.

Εικ. 13. Γύθειο. Τμήμα του ελληνιστικού τείχους στο οικόπεδο Βασιλούνη - Σταθάκου.

νοτιοδυτικά. Ένα μεγάλο κτήριο που υπήρχε εκεί φαίνεται ότι είχε κυριολεκτικά «ξυριστεί» κατά το 14ο αιώνα και ο χώρος αυτός χρησιμοποιήθηκε για την απόρριψη κεραμικής και οικοδομικού υλικού που προέρχονταν από μετατροπές ή επισκευές των μυκηναϊκών κτηρίων.

Αν και λιγοστές και αποσπασματικά σωζόμενες, οι πρώτες πινακίδες Γραμμικής Γραφής Β΄ της Λακωνίας παρουσιάζουν ποικιλία τύπων και περιεχομένου. Τα κείμενα απηχούν εμπειρία γραφειοκρατικής οργάνωσης και δηλώνουν ένα υπόβαθρο ισχύος, συστατικά απαραίτητα για την άσκηση διοικητικής και πολιτικής εξουσίας και δίνουν σαφή απάντηση στο ζήτημα της ύπαρξης μυκηναϊκού ανακτορικού κέντρου στην πεδιάδα της Σπάρτης.

Λοιπές περιοχές

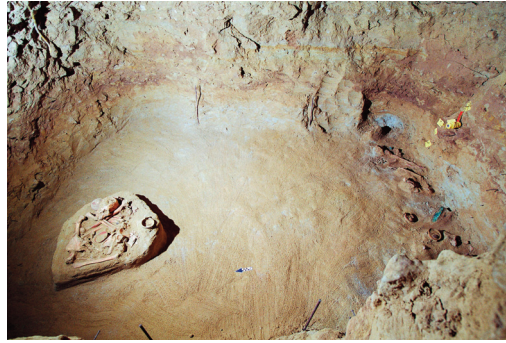
Στην περιοχή του **Ανθοχωρίου** η σωστική ανασκαφή του οικοπέδου Κατσουλάκου αποκάλυψε επάλληλες οικοδομικές φάσεις ορθογωνίων στην κάτοψη κτισμάτων της πρωτοελλαδικής περιόδου. Σημαντικότερα ήταν τα λείψανα κτηρίου στο δυτικό τμήμα της ανασκαφής, του οποίου ο ανατολικός τοίχος, πλάτους 0,70-0,75 μ., αποκαλύφθηκε σε

μήκος 7,5 μ. Η μελέτη της κεραμικής έδειξε ότι τα ευρήματα χρονολογούνται στην πρώιμη φάση της πρωτοελλαδικής ΙΙ περιόδου (εικ. 12), ενώ ορισμένα θραύσματα αγγείων ανήκουν στην πρωτοελλαδική Ι εποχή.

Η ανασκαφική έρευνα στην περιοχή του **Γυθείου** αποκάλυψε σημαντικά λείψανα των ελληνιστικών και ρωμαϊκών χρόνων. Τμήματα πολυτελούς ρωμαϊκής οικίας ερευνήθηκαν στο οικόπεδο Διακουμάκου και τμήματα λουτρών στα οικόπεδα Καπασούρη, Αγραππίδη και Βασιλούνη - Σταθάκου. Στο τελευταίο οικόπεδο αποκαλύφθηκαν επίσης σημαντικά λείψανα δημοσίου κτηρίου της πόλης καθώς και τμήμα του ελληνιστικού τείχους (εικ. 13). Τέλος, λείψανα σημαντικού δημόσιου κτηρίου ερευνήθηκαν στο οικόπεδο Κωστοπούλου.

Στο **Περιστέρι Σκάλας** ανασκάφηκε σημαντικός θαλαμωτός τάφος της μυκηναϊκής περιόδου, που περιείχε ενταφιασμούς και ανακομιδές από την υστεροελλαδική ΙΙΑ έως την πρώιμη πρωτογεωμετρική εποχή (εικ. 14). Τα ευρήματα του τάφου καταδεικνύουν τη μεγάλη διάρκεια της ζωής και τη σημασία του αρχαίου οικισμού της περιοχής.

Στην **Πλύτρα** (αρχ. Ασωπός), την **Νεάπολη** (αρχ. Βοιές), την ακρόπολη της **Επιδαύρου Λιμηράς** ερευνήθηκαν τάφοι των ρωμαϊκών χρόνων και στο **Κυπαρίσσι** (αρχ. Κύφαντα) πρωιμότεροι τάφοι. Στο **Οίτυλο** της Μάνης

Εικ. 14. Περιστέρι Σκάλας. Οι αρχαιότερες ανακομιδές του θαλαμωτού τάφου.

ανασκάφηκε επίσης τμήμα πρωτοελλαδικού οικισμού και ρωμαϊκή εγκατάσταση.

Προϊστάμενοι

Θεόδωρος Σπυρόπουλος (2000-2002)
Αλέξανδρος Μάντης (2002, αναπληρωτής
προϊστάμενος)
Αναστασία Παναγιωτοπούλου (2002-2006)
Αδαμαντία Βασιλογάμβρου (2006-2010)

Υπεύθυνοι ανασκαφών

Α. Βασιλογάμβρου, Ε. Ζαββού, Α. Θέμος, Α. Παναγιωτοπούλου, Σ. Ραυτοπούλου.